

la clau editorial

■ **AJUNTAMENT I MÀFIA** El govern italià va decidir ahir dissoldre l'ajuntament de la ciutat de Reggio de Calàbria perquè diversos membres del consistori tenien vincles amb la 'Ndrangheta. Mai no havia passat una cosa semblant en una ciutat tan gran. Reggio de Calàbria té 180.000 habitants i és on va a parar l'autopista A-3, iniciada als 60 i encara inacabada. És un dels grans símbols de la corrupció al país.

■ **LA PACIÈNCIA DE LES FARMÀCIES** El Govern ha rebut ja els 560 milions d'euros que esperava del fons de liquiditat autonòmic (FLA) de Madrid, que li han permès pagar els diners que devia a escoles, hospitals i residències. No obstant això, les farmàcies no han cobrat. I tampoc se'ls ha donat cap data sobre quan serà possible. La cadena s'allarga. Les 3.000 farmàcies catalanes ajornaran el pagament a proveïdors.

■ **DATA PERAL TGV BARCELONA-PERPINYÀ** El tren d'alta velocitat entre Barcelona i Perpinyà començarà a circular a partir de l'abril de l'any que ve. Actualment, l'únic tram que està actiu és el de Figueres a Perpinyà. És el compromís que van assumir ahir el cap del govern espanyol, Mariano Rajoy, i el president francès, François Hollande. Els retards s'acumulen des que l'exministre Álvarez-Cascos va parlar del 2004.

untastdecatalà

Preguntes per fer o a fer?

La diferència entre "Tenim preguntes per fer" i "Tenim preguntes a fer" és que la segona només vol dir que les vull fer o les he de fer, mentre que la primera també vol dir que encara no les he fet, que les tinc pendents de fer.

Però així com el *per + infinitiu* que complementa un nom com ho faria una oració de relatiu tothom l'admet, la forma similar *a + infinitiu* s'ha qüestionat com a gal·licisme.

Hi deu haver influït el fet que la RAE i els llibres d'estil del castellà –que té els seus *temas a tratar*, *problemas a resolver*, *ejemplos a seguir*, etc.– la desaconsellen i recomanen canviar *a* per *por* o fer una relativa: *temas por tratar* o *temas que tratar*.

Però en català *que + infinitiu* és un evident castellanisme i *per + infinitiu* (igual que en castellà) genera unes ambigüitats indesitjables: no vol dir el mateix una *quantitat per pagar* que una *quantitat a pagar*. Només la primera connota retard.

El català té, a més, unes formes molt semblants que són indiscutiblement genuïnes, com ara "Tinc poca cosa a dir" o "No hi ha res a fer", i que el castellà fa amb *que*.

Per tot plegat, la nostra norma es mostra més oberta que la castellana a acceptar aquest *a + infinitiu*, que no considera incorrecte però també veu amb recel.

En tot cas, vull deixar clar que "equip a batre" o "espai a emplenar" no són, en cap cas, formes genuïnes com "res a fer" sinó que s'han reintroduït modernament per la pressió d'un ús castellà que ve del francès.

Un cop més, és clau l'adequació al registre. És lògic que certs llenguatges especialitzats hi recorren: són més àgils. "Quantitat a deduir" és més adequat en un imprès d'IRPF que no pas en el diàleg informal d'una novel·la.

ALBERT PLA NUALART
LINGÜISTA I ESCRIPTOR

vist alttwitter

Albert Carné (@AlbertCarné18)
Cap de gabinet del conseller d'Economia
"El ministre Wert ho està brodant!
És com si haguéssim fitxat el Messi
per l'estat propi. Endavant!"

Eduard López (@elopezdomenech)
Historiador, vice secretari sectorial d'ERC
"No hi ha cap ministre d'Educació espanyol,
del pliocè ençà, que no hagi maldat
per «espanyolitzar» els alumnes catalans"

Carme Gregori Soldevila (@gregorisol)
Prof. literatura catalana contemporània (UV)
"Com Wert, el governador civil de Barcelona
el 1939 [Wenceslao González Oliveros]:
«En la reespanyolització cultural de Catalunya
espero poner lo principal de mi empeño»"

Montserrat Palau (@montsepalau)
Professora a la Universitat Rovira i Virgili
"«Una Catalunya en la que se respire amor
a España» Wert? No, Queipo de Llano (1936)"

Esperança Camps (@deshabitat)
Escriptora i periodista
"Escolt el ministre Wert i pens en l'època
de l'escola de monges: «Un donativo
para el dómund para cristianizar
a los chinitos». #nonembé"

M. Rosa Bayà (@mrosa_bay)
Lingüista
"L'escola de Wert: «Destinan 303.000 euros
a clases de caza para niños en colegios públicos
en Castilla y León» [conveni entre la Junta i la
Federació de Caça de Castella i Lleó, del 2010]"

Eduardo Madina (@EduMadina)
Diputat al Congrés (PSOE)
"Espanyolitzar. És a dir, nacionalitzar.
Critiquen altres nacionalistes
i són el mateix producte. En diferent envàs"

José A. Coto Roquet (@JoseA_Coto)
Diputat al Parlament (PP)
"Crec en una escola que no generi odi
cap a la resta d'Espanya i que posi
sobre la taula que és molt més
el que ens uneix que el que ens separa"

Quique Peinado (@quiquepeinado)
Periodista
"#Espanyolitzar és dir-li Juanito
a Johann Mühllegg fins que va donar positiu
[per dopatge], quan va tornar a ser Johann"

Imma Aguilar Nàcher (@immaaguilar)
Assessora de comunicació de l'Entesa (Senat)
"La teoria per carregar-se la memòria històrica:
la memòria mai és col·lectiva. Sempre és
individual i subjectiva. Ho diu el PP al Senat"

iaquí

Moltes moltes gràcies, Albert Sánchez Piñol

Gràcies, Albert Sánchez Piñol, per les hores de plaer immens i intens que m'ha regalat *Victus*. M'has atrapat, m'has fet riure, m'has fet plorar, m'has fet aprendre molt. I –sobretot, sobretot– m'has fet entendre un episodi llunyà però tan transcendent per al que som, que és tant com dir-te que m'has ajudat a entendre'm millor. Els fets de 1714, que defineixes com la tragèdia perfecta, com el material somiat per tot escriptor, necessitaven una novel·la perfecta. I la tenim, i gràcies al teu talent, esforç i prestigi compartirem d'on venim amb la part del món que vulgui servir-se de la literatura per endinsar-se en les paradoxes de les guerres i la condició humana. Gràcies, Albert, per haver-la escrit en la llengua que t'ha vingut de gust, la que t'ha estat més útil. Quan ho vas anunciar em costava entendre per què, al cap de vint pàgines ja no n'era conscient, i després d'acabar-la, i d'aplaudir, ja no m'importava el perquè, només celebrego que et deixessis portar pel vehicle que t'ha permès fer una obra mestra. A més, com a propina no buscada, desmenteixes els que pregonen que aquí s'odia o margina el castellà. Gràcies, Albert, per fer-me estimar el Martí Zuviría i la seva estranya família, sobretot el Nan i l'Anfán, terriblement entranyables. Gràcies per fer-me descobrir els matisos i la grandesa de Villarroel, per transportar-me, sacsejar-me i divertir-me moltíssim durant sis-centes pàgines i tornar-me a casa menys ignorant, una miqueta més lúcida, optimista, convençut que dels errors se n'aprèn, que el fil de la història ens cohesiona i que un desenllaç feliç i pacífic és possible i és proper. Als màrtirs de 1714 els devem la dignitat i qui som avui, i a tu et devem ara que t'hagis convertit en el seu intèrpret de manera magistral i oportuna.

CARLES CAPDEVILA
DIRECTOR DE L'ARA
director@ara.cat
Twitter: @carlescapde

el sumari

Les claus d'avui
p. 2-3

Mirades
p. centrals

Tema del dia
p. 4-7

Entrevista
p. 27

Política
p. 8-12

Com viure
p. 28-29

Internacional
p. 13-15

Cultura
p. 30-33

Economia
p. 16-19

Esports
p. 34-37

Societat
p. 20-21

Mèdia
p. 41-45

Debat
p. 22-26

Passi-ho bé
p. 46-47